

plejer at sige det på den måde, at i det øjeblik, man begynder at tage et gode, man har, som en selvfølge, har man taget det første skridt til at miste det. Derfor tror jeg, det er meget vigtigt, at vi i fællesskab gør noget for at få den debat og får sat fokus på det.

Derfor er jeg også meget enig med Enhedslistens ordfører i, at det altså ikke gør noget, at den uenighed, vi har på en lang række felter, tager vi også op og diskuterer. Nordisk samarbejde kan risikere at dø i konsensus, hvorimod jeg ikke tror, det kan tage nogen form for skade af, at vi tager reelle politiske debatter også om det, vi er uenige om.

Kl. 14.25

Det er, hvad enten uenighederne går mellem landene eller de går mellem partierne, eller hvor det nu måtte være. Tværtimod tror jeg, det ville være med til at styrke det nordiske arbejde og samarbejde og kunne også være med til at skabe den platform, hvor befolkningen kan se, at her er der noget, der er værd at involvere sig i.

Også når vi ser den forening, som nogle af os synes det er utrolig vigtigt vi holder fast i, Foreningen Norden, ja, så må vi jo også her erkende, at der er behov for nogle vitaminpiller, hvis det er sådan, at vi skal få den til at fylde det, som nogle af os gerne vil have den til at fylde.

Det var kommentarerne til noget af det, ministeren sagde. Så to spørgsmål, som jeg meget gerne vil have svar på, inden vi mødes til sessionen i næste uge.

Hvis det overhovedet er muligt for ministeren, ville jeg være meget glad for en kort status i forhold til Øresund og de temaer, hvoraf skatten jo er et af de vigtige, som vi godt ved har været meget besværlige. Jeg mener også, at vi skal bruge sådan en session som den, vi har her, hvor vi får spørgetid med samarbejdsministrene og andre lejligheder til at gå direkte i dialog med vore ministre i de andre nordiske lande, der sidder med et ansvar.

Man er nødt til at skulle stå til ansvar parlamentarisk dér, hvor ting fungerer, og dér, hvor ting ikke fungerer, og jeg tror, vi kan være hinanden behjælpelige der, hvor ting ikke går så hurtigt, som vi gerne vil have dem til, så der har jeg brug for en status. Hvis ikke ministeren kan give den i dag, så vil jeg bede ministeren, om ikke der, inden denne uge er omme, kan gives en lille overordnet, skriftlig status over, hvordan det ser ud.

Det andet spørgsmål, jeg har til ministeren, er den opfølgning af ministerrådsforslaget om Norrbackrapporten, hvor ministrene har taget temaerne op, har fundet de rigtige temaer og lagt op til en udmærket opfølgning, men for ukonkret og uden tidsfrister.

Derfor er den betænkning, vi har afgivet i Nordisk Råds Præsidium, nogle meget klare opstramminger i forhold til det, og der ville jeg gerne have den danske samarbejdsministers tilsagn om, at der kan vi forvente et samspil med den danske regering, med den danske samarbejdsminister om, at vi får den konkretisering, at vi får den konkrete opfølgning, at de planer, vi lægger også tidsmæssigt, er den danske regering parat til at være med til at vi får fulgt kontant og konkret, og at vi dermed kan få et positivt medspil fra ministerrådssiden til den betænkning, som er afgivet fra Nordisk Råds Præsidium.

Jeg er helt opmærksom på, at den del vender vi i sagens natur tilbage til i Helsingfors i næste uge, men jeg vil meget gerne sikre mig i den danske debat, at vi har en forståelse med hinanden om, at vi trækker på samme hammel dér. Det tror jeg er vigtigt.

Ministeren for nordisk samarbejde (Flemming Hansen):

Jeg starter med hr. Stavvad og er enig i, at selvfølgelig må debatten ikke dø af ligestyldighed. Det er klart. Det gør ikke noget, vi er uenige, det er et godt grundlag for, at vi kan få de nødvendige debatter.

For ikke at forlænge debatten om Øresundssituationen og Norrbackrapporten vil jeg bede om, at hr. Ole Stavvad kan acceptere, at jeg sender skriftligt svar over meget hurtigt. Jeg har det liggende i mine mange talepapirer, og jeg kan godt holde en lang tale om det, men jeg tror, vi alle sammen har mere glæde af, at det kommer konkret, skriftligt og kontant, sådan at vi alle er bedst muligt forberedt til debatten. Det vil jeg også gerne helst selv være.

Så er jeg blevet spurgt både af fru Line Barfod, det glemte jeg, nu hr. Frode Sørensen og af fru Marianne Jelved om kulturarbejdet, og jeg vil gerne sige, at der er ikke noget ønske om at nedprioritere kulturarbejdet. Men kulturministeren har ønsket en ny orientering i den retning, og det er kulturministerens ansvar, det er hans område, og det vil der blive en god lejlighed til at diskutere også med kulturministeren.